

[Undervisningsministeren.]

naturligvis i samme Forstand som Skoleloven for det gamle Land; de kan ændres, naar Tiden er moden dertil.

Ved den ny sønderjydske Skolelov sker der en Tilnærmelse til Forholdene i det gamle Land, § 8 optages uforandret, saaledes at vi altsaa faar en fælles § 8 for hele Landet, og der sker andre Tilnærmelser. Samtidig sker der i den kongerigske Skolelov en Tilnærmelse til visse gode Grundsætninger i den sønderjydske Skolelov. Der kommer Amtsskolekonsulenter, om ikke i den Form, de har dernede, saa dog Amtsskolekonsulenter, Forældreraad i København, stor Mulighed for Forældreraad ogsaa ude omkring i det øvrige Land ved vore Skoler o. s. v., saaledes at jeg haaber, at naar Tiden er moden dertil, maaske om ikke saa mange Aar, vil vi kunne naa til en endelig fælles Skolelov for hele Danmark.

Den sønderjydske Skolelov har jo nu først og fremmest det Hovedformaal at lette de økonomiske Byrder for de Kommuner dernede; hvor det dobbeltsprogede Skolevæsen paafører og maa paaføre Byrder, som ikke kendes i det øvrige Land, og hvor det derfor er rimeligt og naturligt, at hele Folket, hele Staten, træder støttende til.

Jeg kan her sige med Hensyn til det økonomiske, som naturligvis spiller en meget stor Rolle i disse frygtelige Tider, at der dog nu foreligger Forslag til en Skolelov, som — jeg bortser fra de øgede Udgifter i Sønderjylland — for det gamle Lands Vedkommende ikke vil medføre uoverkommelige Udgifter. Vi regner med en Merudgift for hele det gamle Land paa 70 000 Kr., men samtidig faar Amterne visse Nedsættelser — det er altsaa for saa vidt et Led i de Bestræbelser, der for Tiden saa stærkt er oppe om at fjerne nogle af Byrderne fra Kommuner og Amter og lægge dem over paa Staten.

Som sagt; den samlede Udgift anslaaes dog ikke til mere end 70 000 Kr. — det Forslag, der fra konservativ Side blev stillet i Landstinget, vilde i hvert Fald, paaviste Landstingets ærede Ordfører, koste lige saa meget, han mente endda mere — og det er dog en forholdsvis billig Ordning, naar vi husker paa, at den store Skolekommissions Forslag, som ogsaa Fru Nina Bang arbejdede for, og som havde megen Sympati i store Dele af Tinget, vilde koste op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Der er altsaa udfoldet, jeg tror prisværdige og for Tiden nødvendige Bestræbelser for at gennemføre denne Reform paa den sparsommeligest mulige Maade, og jeg

tror, at disse 70 000 Kr. for det hele Land — endda saaledes, at Amterne faar Nedsættelser — ikke er for meget for disse væsentlige skolemæssige, pædagogiske Fremskridt, der her naas. Jeg tror, at disse vil bidrage til, at vor Folkeskole kan fortsætte med endnu større Kraft, med endnu større Dygtighed end hidtil, og at denne Reforms Gennemførelse vil blive baade til Ære og Gavn for Folk og Land.

Vilhelm Rasmussen: Efter at den højtærede Undervisningsminister saa udførligt har gennemgaaet de to Lovforslag, der foreligger, kan jeg begrænse mig til nogle enkelte Bemærkninger vedrørende disse Sager.

Hvad Lovforslaget angaaende Ordningen i Sønderjylland angaar, vil jeg nøjes med ganske kort at anbefale det høje Ting at vedtage det, saaledes som det kommer fra det høje Landsting. Meningen med dette Lovforslag er jo den i nogen Grad at nærme Ordningen i Sønderjylland til den Ordning, der nu søges indført i det øvrige Land, og som forhaabentlig snart vil være gældende Lov.

Hvad det større Lovforslag angaar, om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn i det gamle Land, vil jeg gerne sige, at det jo ikke ubetinget er Forbedringer, der er blevet indført i Landstinget. Naar den højtærede Minister, kun med et svagt Forbehold, anbefalede Lovforslaget med Glæde, vil jeg dog for mit Vedkommende sige, at ihvorvel jeg med Glæde anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse uændret, er der dog nogen Malurt istænket i min Glæde, for det er jo ikke ubetydelige Indrømmelser, man fra Regeringspartiernes Side har maattet gøre for at føre et Forslag igennem, saaledes som de politiske Magtforhold i Øjeblikket er. Men man har jo staaet overfor Valget mellem enten at blive ved den bestaaende Ordning eller at modtage, hvad der var politisk Mulighed for.

I denne Situation vil jeg gerne for mit Vedkommende sige, at jeg med fuld Føje mener at kunne anbefale det høje Ting efter Omstændighederne at vedtage det foreliggende Lovforslag uændret, for selv om der i det høje Landsting er sat nogle ikke pyntende Pletter i Lovforslaget, betragter jeg det dog som et meget betydningsfuldt Fremskridt i Forhold til den gældende Ordning.

Hvis jeg kort skulde karakterisere, hvad jeg mener, dette Lovforslag, naar det er vedtaget, betyder, vil jeg sige, at Folkeskolen, naar Loven er ført ud i Livet, i